

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СТРАХОВИХ РИЗИКІВ В ЦИВІЛЬНІЙ АВІАЦІЇ

Важко уявити наше сьогодення без транспортного сполучення. Вагоме місце в транспортній інфраструктурі посідає авіаційний транспорт, оскільки він є швидким і порівняно недорогим засобом перевезення пасажирів та доставки вантажів практично у будь-які населені пункти нашої країни та за її межі. Але незважаючи на сучасний технічний розвиток, авіація залишається одним із найбільш уразливих об'єктів і може становити значну загрозу для суспільства.

Згідно Закону України „Про страхування” від 07 березня 1996 року страховий ризик – це певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання. В умовах сьогоденного стрімкого розвитку та зростання кількості авіаперевезень особливої уваги заслугоує авіаційне страхування, що становить цілий комплекс майнового, особистого страхування та страхування відповідальності, яка впливає з експлуатації повітряного транспорту і захищає майнові інтереси юридичних та фізичних осіб у разі настання певних подій, визначених договором страхування або законодавством.

Правове забезпечення авіаційного страхування регламентоване як нормами міжнародного права, так і національним законодавством. Тобто авіаційне страхування базується на нормах міжнародних угод та конвенцій, до яких приєдналась наша держава, нормативних актах міжнародних організацій цивільної авіації, членом яких є Україна (ІКАО, ІАТА), нормах внутрішніх законодавчих актів, що регулюють діяльність як цивільної авіації, так і страхування.

Серед основних конвенцій, що регулюють питання відповідальності повітряного перевізника щодо міжнародного перевезення пасажирів, багажу та вантажу, є Варшавська конвенція 1929 року та поправки до неї, відомі як Гаазький протокол 1955 року; Гвадалахарська конвенція 1961 року; Римська конвенція 1952 року, яка встановила принцип відповідальності авіаперевізника незалежно від провини; Монреальські протоколи ІКАО. В 1999 році було прийнято так звану Монреальську конвенцію, де зроблено першу спробу об'єднати всі попередні та застарілі вимоги міжнародних конвенцій, що регулюють авіаційне страхування. Україна приєдналась до Монреальської конвенції в 2008 році.

До найважливіших правових актів національного законодавства належать Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 року; Постанова Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2002 року „Про затвердження порядку та правил обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації”; Закон України „Про страхування” від 07 березня 1996 року.

Варто зауважити, що обов'язковою з погляду міжнародних вимог є лише відповідальність повітряного перевізника перед третіми особами, пасажирями, власниками багажу, вантажу та пошти. А от обов'язковість страхування повітряних суден та членів екіпажу в Україні встановлене лише внутрішнім законодавством.